

METRO 14.02.07

BRUSSEL Zelfverklaard schlagerzanger Daan heeft met zijn single 'The Player' als enige twee prijzen weggekaapt op de Zamu Awards, de oscars van de Vlaamse muziekwereld. Daan kreeg de awards voor beste videoclip en beste song. Andere grote prijsbeesten waren Admiral Freebee (beste album), An Pierlé (zang), drummer Isolde Lasoen (muzikant), Ozark Henry (pop/rock), Jef Neve (jazz), Buscemi (dance), dEUS (live act) en Wannas Van de Velde (roots). Tijdens de show in de Ancienne Belgique kregen ze allemaal een gloednieuwe award, een megafoon in porselein, uitgereikt. Bobbejaan Schoepen, bekend van 'De lichtjes van de Schelde' en 'Café zonder bier', kreeg een Lifetime Achievement Award overhandigd.

«Wij brengen terug plezier in jazz»

BRUSSEL Het gaat bijzonder hard voor de jonge jazzpianist Jef Neve en zijn kompanen Piet Verbist en Teun Verbruggen, samen het Jef Neve Trio. Na twee platen in eigen beheer, die overal op luid gejuich mochten rekenen, volgde de grote sprong voorwaarts naar platenmaatschappij Universal. Die heeft grootse plannen met Neve. Voor hij met 'Nobody is illegal' aan zijn verovering van de wereld begint, konden we 'Jazzy Jef' nog snel strikken voor een gesprek over zotte nonkels, de leugenaars van de jazz en Monty Python.

«Ik sta er soms zelf versted van», zegt Neve. «Twee maanden na de release zijn er in België al 3.000 exemplaren van 'Nobody is illegal' verkocht. Van onze vorige plaat verkochten we er ongeveer evenveel, wat ook al onverwacht was, maar de plaat lag wel meer dan twee jaar in de winkel, hé. Die mannen doen dat hier op twee maanden. (strekt zich languit in zetel) Nee, ik heb tot nu toe weinig reden tot klagen over onze overstap naar Universal (grijnst). Dankzij alle promotie krijgen we nu aanvragen voor concerten uit heel Europa. Dat streelt mijn ego, ik ga dat niet ontkennen.»

Jazz zit duidelijk in de lift in Vlaanderen. Vanwaar die plotse opflakking?

«Ik denk dat de nieuwe generatie jongeren sowieso veel meer openstaat voor alternatieve genres. Ook bij de jazzmuzikanten zelf is er een omslag in de geesten. Vroeger beperkten we ons vooral tot het kopiëren van de Amerikaanse voorbeelden. Het moest ook allemaal zo serieus zijn, met het nodige dédain voor het grote publiek bovendien. De nieuwe generatie artiesten

neemt het allemaal niet zo nauw. Ze gebruiken elementen uit de klassieke muziek, rock, en zelfs pop. Sommige nummers van het ensemble Quatre rond de Waalse muzikant Nicolas Kummert zijn gewoon pure rock. Artiesten als

Jamie Cullum en Harry Connick jr, eigenlijk is dat ook allemaal jazz. Bij ons gebeurt dat misschien met iets minder concept of show, maar wij steken evenmin weg dat we duidelijk plezier hebben in onze job. Wij leggen evenveel passie in onze muziek, maar onze generatie wil ook een zo groot mogelijk

publiek bereiken. Wie dat ontkent, is een grote leugenaar. In de jazzmuziek zitten dus nogal wat leugenaars (lacht).»

Waarmee je ongetwijfeld de zure jazzpuristen bedoelt. Die

**bena-
drukken
vooral
de over-
waaien-
de hype
Jef Neve.**

«Jazz is een klein genre, wat het bijzonder moeilijk maakt om bepaalde grenzen of bakens te verleggen. Kleine, gesloten gemeenschappen neigen nu eenmaal snel naar overbescherming. Ik heb begrip voor hun kritiek, maar ik

ben nooit achter de piano gaan zitten om mensen te behagen. Muziek maak ik in de eerste plaats voor mezelf. Ik kan staan trillen op mijn benen van mijn eigen muziek. Dan kan het me niet schelen wat zij ervan denken.»

Wij dachten dat artiesten hun eigen muziek vooral heel slecht moeten vinden?

«Ik kan perfect genieten van mijn eigen platen (lacht). Ik had er onlangs een discussie over met Mauro Pawlowski (ex-Evil Superstars, nu Deus). Hij luistert nooit naar zijn eigen muziek. Dan voelt hij zich een dag slecht over alle technische fouten, beweert hij. Sommige van mijn oude nummers zeggen me hele-

maal niets meer. Maar af en toe ben ik nog altijd trots op de sfeer van bepaalde songs.»

Op je songtitels mag je anders best ook trots zijn.

«Je bedoelt vast 'Nothing but a Casablanca Turtle Slideshow Dinner' (lacht). Daar moet je niet te veel achter zoeken, hoor. Zoals ik zei, bij ons mag er al eens gelachen worden. Zie het als ons recht om ook even de John Cleese uit te hangen. Ik heb Monty Python in de jazz gebracht. Als over vijftig jaar niets overblijft van mijn muziek, kan ik tenminste dat zeggen (lacht).»

Misschien had je beter voor een rockcarrière gekozen?

«Ja, dat is de schuld van mijn zotte nonkel. Onder het schilderen van blote vrouwen luisterde hij naar platen van Miles Davis, Coltrane en Herbie Hancock. Dat was een stuk minder saai dan de dorpsfanfare waar ik toen in speelde. Hij kon ook uren door-emmeren over jazz. Ik moest en zou de reden vinden waarom die muziek zoveel bij hem losmaakte. Ik denk dat ik het antwoord gevonden heb. Mijn nonkel had trouwens gelijk. Het is het enige genre waarin ik al mijn dromen, passies en ideeën kwijt kan.»

Welke jazzartiesten moeten de leken onder ons kopen om uw werk te begrijpen?

«Brad Mehldau en Keith Jarrett. Het zijn allebei fantastische pianisten die de kunst begrepen hebben om alle variaties en uit- hoeken van het genre af te tasten. Niet alleen is hun techniek weergaloos, ze hebben een hele generatie artiesten beïnvloed.»

(dbe)

«Ik kan staan trillen van mijn eigen muziek»